

- [1] A vietnami állampolgár felperes 2012. június 7-én érkezett Magyarországra, ahol kérelmére 2015. április 2-ig érvényes kereső tevékenység folytatása célú tartózkodási engedélyt kapott.
- [2] Az elsőfokú hatóság 2013. szeptember 30. napján kelt 106-1-13698/6/2013-T. számú határozatával a harmadik országbeli

állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira hivatkozással a tartózkodási engedélyt visszavonta, mivel a felperes a hatósággal a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében hamis adatot közölt.

- [3] Az elsőfokú hatóság a felperes részéről a hamis adat közlését abban látta megvalósulni, hogy az idegenrendészeti hatóságnál előterjesztett kereseti igazolása szerint a **H.** Bt.-vel (a továbbiakban: Bt.) kötött munkaszerződésben havi munkabére bruttó 150.000 forint. Ehhez képest a NAV tájékoztatása szerint 2013. január-május között a munkáltató által benyújtott adóbevallás szerint a felperes valós jövedelme bruttó 34.500 forint volt.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság az alperes 2014. február 3. napján kelt 106-T-30334/13/2013. számú határozatával az elsőfokú hatóság döntését helyben hagyta. Az alperes eljárása során ismételten tisztázta a tényállást, hiánypótlási felhívást bocsájtott ki a felperes megtakarításai igazolására. A határozatban megállapította, a felperes tartózkodási célja igazolt, magyarországi megélhetése, szálláshelye biztosított, a visszautazáshoz szükséges feltételekkel rendelkezik, illetőleg az egészségügyi ellátások teljes körére való biztosítási jogviszonyának megléte igazolt.
- [5] Az alperes határozatában rögzítette, hogy a felperes munkáltatója a másodfokú eljárás során nyújtotta be a NAV-hoz az újabb, korrigált, felperesre vonatkozó adóbevallásokat. A munkáltató alátámasztotta, hogy a felperes a munkaszerződésben szereplő bruttó 150.000 forint munkabért megkapta. Az alperes a fentiek ellenére egyetértett azzal, hogy a felperes a hatósággal a tartózkodási engedély megszerzése érdekében hamis adatot közölt.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [7] Az alperes érdemi nyilatkozatában - fenntartva határozata indokolásában foglaltakat - a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indokolásában idézve a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (6) bekezdés g) pontját és rámutatott, hogy a jogszerű kereső tevékenységből származó jövedelem fogalmának az felel meg, amely után közterhek és járulékok megfizetésre kerülnek. Az elsőfokú bíróság a munkáltató által az adóhatóság felé elvégzett önrevízió vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az önmagában nem bizonyítja sem a hamis adatközlés megvalósulását, sem annak ellenkezőjét. Az elsőfokú bíróság ezért helyt adott a felperes arra vonatkozó bizonyítási

indítványának, hogy ténylegesen a magasabb munkabért kapta meg. A bíróság megvizsgálta a felperes által csatolt dokumentumokat (bérjegyzék, bérlista) és megállapította, hogy a jelen ügyben nem alkalmasak a hamis adatközlés cáfolatára. A dokumentumok ugyanis az önellenőrzés adatait tükrözik, de a tényleges kifizetés tényét nem igazolják, a bérlista nem szigorú számadású bizonylat.

- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy miután az alperesi határozat felülvizsgálata során a felperes nem tudta cáfolni a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak megvalósulását, így a tartózkodási engedély visszavonására jogszerűen került sor.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő határozat, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. A felperes szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-át, 339/B. §-át, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdéseit, a 102. § (2) bekezdését, a 105. § (1)-(2) bekezdéseit, a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés f) pontját, 18. § (1) bekezdés a), b) pontjait, 20. § (1) bekezdés a) pontját és a Vhr. 29. § (2), (5) és (6) bekezdéseit, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 49. § (1) bekezdését.
- [11] Álláspontja szerint jogellenesen róttá a hatóság az ő terhére munkáltatója magatartását, melyre nem volt semmilyen ráhatása. A felperes hangsúlyozta, felelőssége és gazdasági érdeke addig terjedt, hogy a munkaszerződésben kialakult munkabért megkapja, ami megtörtént. Az adóhatósági eljárás résztvevője a munkáltatója, e vonatkozásban ő a felelős, figyelemmel az Art. 31. § (2) bekezdésére és 172. § (7) bekezdésére, melyből kitűnik, hogy a jogalkotó semmilyen mértékben nem kívánta a munkavállalót a munkáltató mulasztásáért szankcionálni.
- [12] A felperes előadta, hogy az alperes, aki az eljárás részévé tette az adójog szabályait, azokból csak a hátrányos rendelkezéseket vette figyelembe az ügyében, az önellenőrzés folytán előállt, már jogszerű állapotot nem írta a javára. Kiemelte, hogy a másodfokú eljárásban joga volt az önrevízióra, mint új tényre hivatkozni (Ket. 102. §). Sérelmezte, hogy a hatóság az önrevíziót követően a hamis adatközlés következményeit nem vette figyelembe a Harm.tv. 13. § (1) bekezdésében írt feltételek vizsgálatánál, így pl. az anyagi fedezet meglétét elfogadta. A felperes szerint az alperes jogértelmezése sérti a Ket. 1. § (1) bekezdésben rögzített méltányosság elvét is.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, indokolásával azonban nem. Az

alperes nyomatékosan hivatkozott a Kúria 2/2015. számú KJE jogegységi határozatában foglaltakra, melynek megállapításaival összhangban folytatta le eljárását. Álláspontja szerint a felperes jövedelme nem tekinthető jogszerűen megszerzett jövedelemnek. Az alperes kifejtette, hogy a kérelmezői adatszolgáltatás tartalmáért a kérelmező felel, e körben a tudattartalma relevanciával nem bír, ezért szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy a felperes ténylegesen mennyi jövedelmet kapott a munkáltatójától. Hangsúlyozta az idegenrendészeti hatóságok azon álláspontjának helyességét, hogy a valótlan adatközlés kizárólag az okirat valótlanságához köthető.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [15] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272. § (2) bekezdése és a 275. § (2) bekezdése alapján.
- [16] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [17] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy a hamis adat megítélése kérdésében a 2/2015. Közigazgatási Jogegységi határozatában a Harm.tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjának helyes értelmezését megadta.
- [18] Eszerint a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja alapján három hónapot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki igazolja tartózkodása célját. Ilyen tartózkodási cél lehet a kereső tevékenység folytatása, amely például úgy valósul meg, hogy a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszony alapján, ellenérték fejében, más részére, illetve irányítása alatt tényleges munkát végez [Harmtv. 20. § (1) bekezdés a) pont]. A fenti esetben a munkavégzés válik a megélhetés alapjává, mely - többek között - a kérelmező által Magyarország területén folytatni kívánt, vagy folytatott jogszerű keresőtevékenységből származó jövedelemmel igazolható [Vhr. 29. § (6) bekezdés g) pont]. A Vhr. 29. § (5) bekezdése ugyanakkor kimondja, hogy a harmadik országbeli állampolgár a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz szükséges anyagi fedezettel akkor rendelkezik, ha a kiadásait jogszerűen megszerzett jövedelemből biztosítani tudja.
- [19] A fenti jogszabályhelyek együttes értelmezése egyfelől azt jelenti, hogy a harmadik országbeli állampolgár a magyar jogi előírások betartásával létesít munkaviszonyt, érvényes munkavállalási engedéllyel és munkaszerződéssel rendelkezik, mely alapján tényleges munkát végez. Ugyanakkor jelenti azt is, hogy a jogszerű munkavégzés számára jövedelem szerzését eredményezi, amelynek jogszerűsége ugyancsak feltétel. Az idézett jogszabályi rendelkezés

a jogszerű munkavégzés mellett tehát egyszersmind a jogszerű jövedelem megszerzését is előírja, a kettő együttesen igazolja a megélhetés biztosítottóságát. A Kúria álláspontja szerint jogértelmezési tévedés, hogy a jogalkotó miközben megköveteli a jogszerű kereső tevékenységet, lemondana a jövedelem jogszerűségéről. A jogszerű jövedelem pedig az a jövedelem, amely után a közterheket megfizették, amelynek mértékéről nem más, mint az adóhatóság rendelkezik megbízható információval. Ezért az idegenrendészeti hatóság okkal tájékozódott a NAV-nál és fogadta el a NAV által visszaigazolt jövedelmet jogszerű jövedelemként, e közlést valós adatként.

- [20] A felperes az idegenrendészeti hatóságnál előterjesztett kereseti igazolása szerint a Bt.-vel kötött munkaszerződésben havi munkabére bruttó 150.000 forint. Ehhez képest a NAV tájékoztatása szerint a felperes bruttó keresete 2013. január- május között a munkáltató által benyújtott adóbevallás szerint valós jövedelme bruttó 34.500 forint volt, így a tartózkodási engedély kérelem benyújtásakor közölt adat hamis adat volt [Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pont]. A Kúria - korábbi ítéleteivel egyezően - rámutat arra, hogy a felperes valamennyi iratot, így különösen a tartózkodás alapfeltételéül szolgáló, a megélhetést igazoló iratot a tartózkodási engedélye megtartása érdekében nyújtotta be, ezért annak tartalmától a hatóságnak nem volt módja eltekinteni. A hamis adatközlés ténye - mely az iratok benyújtásával megvalósult - nem függvénye a felperes tudat állapotának, a hatóság nem azt, hanem az okirat valóságtartalmát ellenőrzi.
- [21] A Kúria rámutat arra, hogy az a körülmény, hogy a Bt. utólag - részben - korrigálta a felperes munkaviszonyból származó bérjövedelmének összegét nem változtat azon a tényen, hogy a felperes a tartózkodási engedély megszerzése érdekében hamis adatot, valótlan tényt közölt, tekintettel arra, hogy a tényközlés a kereseti igazolás csatolásával egyszer és mindenkorra rögzült. Ami az önrevíziót illeti, arra egy adóhatósági eljárásban került sor, amely esetben a jogalkotó a bevallást készítő számára lehetővé tette a következményektől való mentesülés melletti javítást (Art. 49. §). Ez azonban csak az adóhatósági jogviszonyban játszik szerepet, az idegenrendészeti eljárás vonatkozásában mindössze a történeti tényállás részét képezi, illetőleg a megélhetés értékelése során lehet jelentősége, de a hamis adatközlés ténye szempontjából nem releváns.

Záró rész

- [22] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [23] A pervesztés felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült

felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

- [24] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. március 23.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**